

**KRISTAUS
KARALIAUS**

LAIVAS

"Turėdamas šimtą avių, jei jam prapultų jų viena, Jis palieka devynias dešimtis devynias tyruose ir eina paskui prapuolusią, kol eija randa? Taip, sakau jums, bus džiaugsmo tarp Dievo angelų dėl vieno atgailą darančio nusidėjėlio."

II SEKMADIENIS PO VELYKŲ

Evangelija

Jono 10, 11-16.

ANUO metu: Jėzus tarė parisiejams: Aš gerasis ganytojas. Gerasis ganytojas duoda savo gyvybę už savo avis. Samdininkas, kurs neganytojas, kuriam avys ne savos, pamatęs ateinantį vilką, palieka avis ir bėga; vilkas pagauna ir išvaiko avis. Samdininkas bėga, nes jis samdininkas, ir jam nerūpi avys. Aš gerasis ganytojas; aš pažįstu savąsias, ir manosios pažįsta mane, taip kaip pažįsta mane Tėvas ir aš pažįstu Tėvą. Todėl aš gulda savo gyvybę už savo avis. Aš turiu ir kitų avių, kurios ne iš šitos avidės; man reikia ir još atvesti; jos klausys mano balso, ir taip bus viena avidė ir vienas ganytojas.

Lėkcija

1 Petro 2, 21-25.

BRANGIAUSIEJI: Kristus kentėjo už mus, palikdamas jums pavyzdį, kad sekiojume jo pėdomis. Jis nepadarė nuodėmės, ir nerasta vyliaus jo burnoje; kuomet jam piktžodžiavo, jis nepiktžodžiavo; kuomet kentėjo, negrasė, bet pasidavė tam, kurs teisė jį neteisiam; jis pats savo kūne nešė mūsų nuodėmes į medį, kad mes, numirę nuodėmės, būtumėm gyvi teisybei; jo randais jūs esate pagydyti. Nes jūs buvote kaip klaidžiojančios avys; bet dabar sugrįžote prie jūsų sielų Ganytojo ir Vyskupo.

Vyskupas Petras Bučys, MIC.

Marija yra Švenčiausia

VISI KATALIKŲ Tikybos mokslininkai sako, kad švč. Marija per visą savo amžį nepadarė nė mažiausios kaltės. Jos nelietė nė tos pagundos, kurios, nors nesudaro kaltės, vis dėlto žmogų pažemina. Rytų šalies krikščionys, net ir nekatalikai, gieda: "Verta yra, kaip iš tiesos, laiminti tave, Dievo Gimdytoja, visuomet palaimintą, už visus nekalčiausią, mūsų Dievo motiną; teisingesnę už cherubinus ir be palyginimo garbingesnę už serafinus, be skaitybės nustojo Dievo-Žodį pagimdžiusią, tikrąją Dievo Motiną tave aukštiname." Kadangi aukščiausieji angelai: cherubinais ir serafinais yra visai tobu-

lai šventi, t. y., be jokios nuodėmės, kadangi Marija yra ir už juos be palyginimo garbingesnė, tai ir ji yra be mažiausios nuodėmės šešėlio. Tą rytų ir vakarų krikščionija vienaip tiki ir skelbia.

Mums yra naudos šią tiesą suprasti, sugretinant su mūsų laikų sąvokomis. Geriausiai įrengtose chemijos laboratorijose turime svarstyklių, kurios pajunta ir mažos dulkelės svorį. Marijos siela buvo taip pat, rasi, dar labiau jautri. Ji pajusdavo kiekvieną, net ir mažiausią, blogybę ištole ir vengdavo jos visomis savo didžiųjų gabumų jėgomis.

LAIVAS — THE SHIP, published weekly by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter July 12, 1921, at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly. 5c a copy.

Šv. Marija, melskis už mus.

Malonu žmogui gėrėtis gražiu brangiųjų akmenimis, bet dar maloniau yra grožis, tiesa, šventybę mylinčiam protui mintyti apie Marijos sielą ir grožėtis jos tobulyste. Tūkstančiais metų Dievo Mintis auklėjo tautą ir šeimą, kad iš jų Marija gautų tobulą kūną. Suteikdamas tam kūnui tobuliausią sielą, Dievas ją apsaugojo net nuo gimtosios sutepties. Augdama ir gyvendama Marija išvengė visokios blogybės. Angelų vyresnysis su pagarba ją sveikino: **Sveika, malonės pilnoji, Viešpats su tavimi** (Luk. 1, 28). Jis žinojo ką sakė ir sakė tą, ką tikėjo. Trisdešimts metų artimiausio su Jėzum gyvenimo Marijos sielą kėlė kasdien aukštyti, o dalyvavimas Sūnaus kančioje ją apvilko žmogaus protui nepasiekiamą tobulyste. Po tos kančios, Jėzui iš numirusių kėlus, Marija, siela išvydo, man rodos, Dievo Veidą, bet šv. Dvasia dar visi nesiliovė puošusi Mariją naujais Dievo malonės žiedais. Po saldaus ir trumpo užmigimo užbaigusio Marijos gyvenimą šiame pasaulyje, jos kūnas, gyvas ir gražus, pakilo ten, kur tik dvasios gyvena, ir angelai ją apšaukė savo karaliene, nes ji buvo tobulesnis už juos Dievo padaras. O ji tikrai tarė: **Garbink, mano sielą, Viešpatį** — nes Jis pažvelgė į savo tarnaitės žemumą (Luk. 1, 46, 48).

Apsileidimo Pasekmės

BRANGIOJI MOTUTE:

Dėkui už prisiūtą iškarpa iš vietos laikraščio apie Kunigo Alfonso pamokslą. Labai didis džiaugsmas ima skaistant, kad Kunigas Alfonsas perstatė Bažnyčios mintis apie girtuokliavimą.

Mums tik reikia perskaityti Popiežiaus Pijaus IX, Leono XIII, Pijaus X, Benedikto XV, Pijaus XII raštus apie gyvenimo dorybes, ir pilnai suprasime kodėl jie pasmerkia girtuokliavimą kaip vieną iš baisių ligų kurios naikina žmogaus valią, sielą ir širdį. Ką ir bekalbėti apie artimo gerus darbus. Geriausiai Popiežius Pijus XII sako: „Dar nebūtų taip liūdna iš paties alkoholio esimo, kiek iš to, kad žmonės visai apsileido tame dalyke ir visai nepaiso ir nenori matyti iš alkoholio pusės pavojaus.“

Man rodos niekas taip aiškiai nepaako pasekmes gėrimo kaip šv. Raštas per šv. Pauliaus lūpas: „Nei begėdžiai, nei vaikų gadintojai, nei vagys, nei godūs, nei girtuokliai, nei piktžodžiautojai, nei plėšikai nepaveldės dangaus karalystės.“

Apreiškimo knygoje skaitome: „Nėra jokios paslapties, kur viešpatauja girtuokliavimas.“

Nelaimingas yra suaugęs žmogus kuris girtuokliauja, bet dar skaudžiau yra pamatyti jaunuolį ar jaunuolę strapinėjant miesto gatvėmis. Kokia ateitis, laimė ir gyvenimas? Skaudu būt ši nelaimingą istorijos lapą pradėti rašyti.

Bažnyčia ragindama tikinčiuosius melstis už vėles Skaistykloje kreipiasi į juos žodžiais kuriuos įdeda į tų sielų lūpas: „Pasigailėkite manęs, pasigailėkite manęs, nors jūs mano prieteliai, nes Viešpats ranka palietė mane.“

„Kaip būtų ramu, jei kiekvienas girtuoklis jausdamas savo nelaimę ateitų prie savo prieteliaus ir sakytų: „Pasigailėk manęs, pasigailėk manęs, nors aš mano prieteliau nes alkoholio ranka palietė mane.“

Pasilieku Kristuje,
Kunigas Konstantinas.

Gegužės Mēnesio Karalienė

Graži Tu, Marija! Ir amžių Kūrėjas sukurt negalėjo Tavęs gražesnės!

Marija Šv. Mišių Mylėtoja

MYLĖK ŠV. MIŠIAS, nes Marija moko kaip jas mylėti.

Dvyliktame amžiuje albigensų atskala pasisklido po pasaulį ir daug žmonių suklaidino. Žmonės atskalos apakinti pradėjo netikėti ką šv. Katalikų Bažnyčia mokėjo ir skelbė. Ir tik šv. Dominikas šv. Rožančiaus pagalba atvedė tuos paklydėlius prie tikrojo tikėjimo.

Tarp kitų atskalų, albigensai skelbė kad negalima skaitytinių Mišių laikyti. Koks tai neišmintingas supratimas. Mes žinome, kad skaitytos arba giedotos šv. Mišios yra Naujo Įstatymo Nekruvinoji Auka. Vienos šv. Mišios turi neapsakomos ir neišsemiamos vertės.

Ta auka kurią kunigas aukoja Dievui, išreiškia kad Dievas yra visų dalykų Kūrėjas ir Valdovas. Šv. Mišios teikia Dievui neapsakomos garbės, reiškia padėką, maldauja atlyginimo už mūsų nuodėmes. Mes daug dvasinių ir laikinių turtų išprašome per šv. Mišias. Viso pasaulio maldos negali susilyginti su viena šv. Mišių auka.

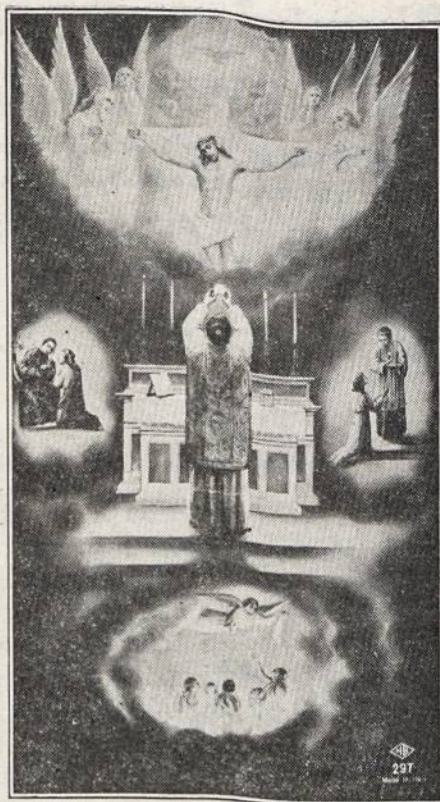
Tą gerai suprato kunigas Bronius. Nepaisant ką albigensai reikalavo, kunigas Bronius kiek galėdamas, atnaujino Dievui tą garbę laikydamas skaitytinas šv. Mišias. Jis buvo suimtas, ir atskalūnų teisme pasmerktas.

Teisėjas jo užklausė: "Ar žinai, kad yra įstatymas kuris draudžia skaitytas šv. Mišias? Jei žinotai, kaip drįsai laikyti?"

"Man tai žinoma," atsiliepė kunigas. "Jei norite žinoti kodėl nepaisiau jūsų griežto klaidingo įsakymo, tai atsakau Apaštalių žodžiais, kada jiems buvo draudžiama skelbti Kristaus mokslą: "Mes Turime Dievo Labiausiai Klausyti Kaip Žmonių"

Teisėjas išgirdęs tokius žodžius, baisiai įpyko, budeliams įsakė kunigo liežuvi išlupti. Šis žiaurus įsakymas susirinkusių žmonių akivaizdoje buvo tuoj įvykdytas.

Kunigas nežiūrind savo skausmų nuėjo Bažnyčion, ir atsiklaupęs prie alto-

riaus kur laikydavo šv. Mišias, pakėlęs rankas meldė Dievo ir Jo Motinos kad atleistų jo persekiotojams. Nužemintai jis prašė kad jo liežuvis būtų sugrąžintas.

Kunigas taip karštai meldėsi kad švč. Panelė Marija pasirodė jam visame savo gražume, grąžino jam liežuvį, sakydama: "Dievo kunige, tavo liežuvį atiduodu tau kad tu Dievui atnašavai aukščiausią garbę laikydamas šv. Mišias: Jis dangaus ir žemės Viešpats."

Įsivaizduokite, kaip dėkingas buvo kunigas Marijai. Pilnas dėkingumo išėjęs iš bažnyčios prabilo susirinkusiai miniai kokį stebuklą Marija jam padariusi.

Koks tai buvo nusistebėjimas tų teisėjų kurie jį taip žiauriai buvo pasmerkę.

Ką manai, brangus katalike; ar gali būti ko nors brangesnio Dievui kaip šv. Mišios?

Parašė Winfred Herbst S.D.S.
Vertė Br. Vincas Daugintas, MIC.

Už Dievą ir Tėvynę

PARAŠĖ MSGR. FULTON SHEEN.

**Vertė Pranas Jančius, MIC.,
ir K. Antanas Sandys, MIC.**

**KUN. KARALIAUS PREMIJUOTAS
VERTIMAS.**

PASTABA. Mintys šiame veikale išreikštos yra labai įsidemėtinos svarbos, ypač taip vadinamiems mūsų "tautos vadams" tautininkams. Laisvamaniai, socialistai ir komunistai jį perskaitykit. Čion apie jus yra kalbama. — J.A.K.

LAISVĖ BRANGI KADA JOS NĖRA

Žmonės daugiausia kalba apie laisvę tada kada jie ją pradeda prarasti, panašiai kaip ir ligos metu kalba apie sveikatą.

Šiandien jau tikroji laisvė slįsta iš pasaulio rankų ir artinasi prie mūsų tasai Dostojevskio išpranašautas laikotarpis: "Praeis amžiai ir žmonija savo išminčių lūpomis paskelbs, kad nėra piktadarystės; nėra nuodėmės; yra tik alkis. Pabaigoje, jie sudės savo laisvę prie mūsų kojų sakydami mums: paverskite mus savo vergais, bet duokite mums duonos."

Sakyti, kad mes blogą negalime daryti yra didžiausias visų blogumų. Velnias buvo išmintingesnis už šiandieninį žmogų, nes velnias sugundė Adomą ir JieVą klaidingai panaudoti savo laisvę, siūlydamas jiems valgyti vaisiaus nuo blogo ir gero pažinimo medžio.

Šėtonas niekados nebuvo toks kvailas manyti, kad laisvė reiškia neatsakomybę. Bet jam pasisekė tai įtikinti savo pasekėjus dvidešimtame amžiuje! Pradžioje jis prižadėjo laisvę paragindamas prie blogo! dabar gi, atima laisvę užginčydamas blogą. Ir mes savo nežinojime tai vadiname pažanga!

2) TAUTINIS SUPARALIZAVIMAS.

Kada tauta pradeda sakyti kad nėra tokio daikto kaip gero ir pikto, nes pats Einšteinas tai įrodė, kad viskas yra tiktai sąryšio dalykas kad dorybė

ir yra tik pažiūros klausimas, tada, tuo pačiu faktų, toji tauta išvysto netikrą pakantą, netikrą, dėlto, kad jie sako, kad pakanta yra neatskyrimas blogo nuo gero.

"Plačiapažiūrumas" tuomet išgriamas kaip didelė dorybė, kuomet gi tikrovėje yra ne kas kitas kaip tiktai avin-galviškumas—negalėjimas matyti, kad kalnai yra aukšti, klonai lygūs, dorybė tiesa, kad ir yra klaida.

Jei nėra pikto, kaipgi galime jam pasipriešinti? Jei nėra sulaužytų kaulų kam gi šaukt gydytoją?

Nenorėjimas pripažinti neteisumą kaip tokį sutrukdo arba sulaiko pasipriešinimą neteisumui. Jei, sakysime, gydytojai pro pirštus žiūrėtų į bakterijas arba su tokia plačia pažiūra traktuotų ligos perus, kaip mūsų šalis žiūri į teisumą ir neteisumą Amerikos jau seniai nebūtų.

Prieš kiek laiko aš buvau pakviestas eiti pareigas viename gerai žinomos J. Valstybių grupės komitete. Be kitų priežasčių dėl kurių aš atsisakiau dalyvauti buvo ir ta, kad ta pati grupė rėmė plačiai išreklamuotą vieno įžymaus mokslininko tikėjimo užpuolimą.

Tada atsišaukta į mano plačiapažiūrumą. "Vis tiek", manęs užklausė, "nemanome kad jūs norėtumėt pasilikti siaurų pažiūrų žmogum?"

Aš paklausiau šio ypatingo asmens ar jis turįs kūdikį? Jam pripažinus kad turįs, aš atsakiau: "Daleiskime, kad jūsų kūdikis pavojingai susirgo. Penki gydytojai buvo pakviesti ir visi pripažino, kad jame įsimetė pavojingas streptokoko užkrėtimas. Bet trys iš šių gydytojų tau pasakė: "Mes žinome, kad yra siaurų pažiūrų specialistų, kurie sako, kad streptokoko bakterijos yra pavojingos, bet tai yra tiktai pažiūra. Kas sveika ir kas nesveika yra vien tik sąryšingas dalykas. Mes asmeniškai manom, kad jums reikia su plačia pa-

žiūra žiūrėti į šią ligą ir leisti jai išsivystyti, nes mums atrodo, kad jūsų kūdikių yra ypatingai gera šios bakterijos rūšis!

Tada aš jo užklausu: "Ką pasakytumėte tiems gydytojams"?—Jis atsakė: "Aš juos pavaryčiau, nes mano kūdikio gyvybė brangesnė už bakterijos gyvybę."

Bet aš atsakiau: "Ar jūs neesate siaurų pažiūrų? Visvien jei jūs daugiau įvertinate sielos gyvenimą už kūno, ir iš Dievo gautų neperduodamų teisių išlaikymą daugiau už prieš tikėjimą nusistačiusio mokslininko jausmus, kodėl man neteisus atsisakyti prisidėti prie komiteto, kuris rengia paskaitas naikinančias demokratiją ir šalį, kurią aš myliu? Jei jūs esate siaurų pažiūrų streptokoko bakterijai, kuri kūną naikina, kodėl man nevalia turėti siauras pažiūras blogui kuris naikina tautą?"

Padaugink šį neteisumo, nuodėmės ir pikto nepaisymą dešimts tūkstančių kartų ir turėsi tautinį suparalizavimą, tai yra, nepajėgumą apimti visas prieš Amerikoniško veiksmo sritis, nes mes daugiau nebežinome kas yra Amerikai gera ir kas jai žalos neša.

Kodėl, pavyzdžiui, Amerika neišgali pasekmingai apveikti penktakolumnistus? Dėlto, kad teigdama, jog laisvė reiškia teisę daryti kas kam patinka, o ne kas dera, ji neišgali pabrėžti skirtumą tarp teisumo ir neteisumo.

Jei komunizmas būtų kokia nors amerikiečių ūkininkų kiaules naikinanti bakterija, mūsų universitetų profesoriai naktimis nemiegotų bandydami surasti bakterijoms kovoti vaistų, antidotų, bet kadangi visuomeniškoje tvarkoje mes neturime nieko atstovauti bakterijai, dėliai pikto užginčijimo, mes leidžiame kuriuos universitetų profesorius kurie savo galvas suka kaip pasilikti balsavimo lentelėje, kad jie toliau naudotusi mūsų laisve tikslu ją panaikinti.

Kad ir jie neturėtų jokio dorovinio supratimo, Amerika būtų daug laimin-

gesnė jei tie patys komunizmo gynėjai susitartų duoti Amerikos komunistams lygiai tas pačias teises, kuriomis jie Rusijoje džiaugiasi.

Ar mes nesuprantame, kad užgindami piktą mes liekame bejėgiais su juo kovoti? Kas yra tarptautinis nuolaidumas didesnė savo dalyje jei ne atsisakymas pripažinti išvidines piktas žmonių intencijas.

Šisai sutaikymas arba nuolaidumas yra pagrįstas pikto nežinojimu. Tautiniai vadai žiūri į protines klaidas atsakyti už dorovinį ištvirkimą. Piktas neturėdamas jokių istoriškų apmatavimų negali būti pažintas.

Kaip tik į tai panašus tautinis suparalizavimas pagrįstas pikto paneigimu privedė Prancūziją pasitikėti komunistais ir mus veda komunistais pasitikėti ir juos vadinti draugais.

Pasaulyje nėra kitos bakterijos taip neapkenčiančios šalies kaip Jungtinės Valstybės; maža yra tautų, kurios rodytų tokį pakantumą piktui ir nuodėmei kokį mūsų šalis rodo.

Plaučių uždegimo bakterija, kuri kaip penktakolumnistas įsibriauja kūnui, ūmiai yra chirurgų, gydytojų ir mokslininkų armijos apsupta, bet kada Komunistas, kuris kaip Penktakolumnistas įsiveržia į mūsų darbo sąjungas, mokyklas ir kariuomenę, jis yra Civilinių Laisvių gynėjų apsuptas, nes jei nėra neteisumo kodėl jis yra neteisus?

Galima padaryti bendrą taisyklę, kad jo didesnis yra nejauslumas teisumui, kuris tautoje gimsta iš Dievo, to didesnis yra tautos vidujinio sugedimo pavojus.

Tris Išsigelbėjusius Lakūnus Sutinka Vietos Gyventojai

Daugiausia lakūnai rūpinosi vandeniu. Kokanosą reikėjo 40 minučių daužyti.

Visas kaimas juos sutiko.

Pereitą kartą skaitėm Lt. James Whittaker pasakojimą kaip jis ir jo draugai, Lt. John De Angelis, navigatorius, ir staff sergt. James W. Reynolds, pasiekė krantą. Šį kartą skaitykime apie tai kaip trys vyrai po trijų savačių išlipo iš jūros į salą ir ten pradėjo naują gyvenimą.

Apie tuos dalykus pasakoja Lt. Whittaker.

Mūsų guminis laivelis pasiekė salą lapkričio 11 dieną, 2 val. po pietų.

Plaukė Atskiru Keliu

Mes kitų dviejų laivelų, kuriuose buvo Rickenbackeris, ir dar trys išsigelbėję vyrai, nematėm nuo lapkričio 9 dienos, kada mes plaukėm atskiru keliu.

Dabar buvo rimtas rūpestis dėl De Angelis ir Reynolds, nes abiem reikėjo rimtos mediciniškos priežiūros. Navy gydytojas pasakė, kad Reynolds buvo prie mirties durų kai jis atvyko pas jį.

Buvo pranešta, jog Lt. Tom Harmon skrendant dingęs pietų Amerikoje. Vėliau buvo gauta žinia, jog Lt. Tom Harmon, buvęs žymus sportininkas, yra gyvas. Jo šeima meldžiasi St. Mary's katedroje, Ann

Arbor, Mich., padėkoja Dievui už geras žinias. Iš kairės į dešinę jo tėvai: Mr. ir Mrs. Louis Harmon, Mrs. Betram Jensen, H. J. Harmon, ir Mrs. James Considine, lakūno seserys ir brolis.

PASIZYMEJĘS RAUD. KRYŽIAUS LIETUVIŲ VIENETAS

Raudonojo Kryžiaus "Surgical" darbuotojos, Šv. Andriejaus lietuvių parapijoj, New Britain, Conn. Ši grupė yra pavyzdys kitoms šio skyriaus moterims. Jų

uolus ir tinkamai atliktas darbas visų gerai žinomas ir įvertintas. Yra jau padarę virš 100,000 bandąų.

Negali Atsistoti

Kai laivelis pasiekė krantą, aš paračiau, kad mano draugai išliptų iš laivilio. James W. Reynolds rėplomis paėjo ir atsigulė. Lt. John De Angelis atsikėlė ir perkrito.

"Kas yra su jumis,— paklausiau.

"Pabandyk pats,"—pasakė De Angelis.

Aš atsistojau laivelyje ir perkritau ant veido. Aš stojau ir 8 kartus krikau. Aš pamačiau šviežio vandens. Lietus buvo prilyjęs į kelias koralų skyles. Atsigėrėm vandens. Buvo geriau.

Dėkoja Dievui už Išsigelbėjimą

Mūsų laivelis sustojo ant koralų, bet mes dar smėlio nepasiekėm. Mes be batų, todėl labai sunku buvo eiti per koralus, nes jie buvo aštrūs. Mes pasiekėm smėlį ir dėkojom Dievui už išsigelbėjimą.

Mes dabar ieškojom vandens ir kokią nakvynę.

Per 21 dieną jūrose aš gavau pusę orandžio ir pusę tuzino žalių žuvų. Todėl aš negalėjau paeiti be irklo. Reikėjo ir rėplomis eiti.

Pirmieji Pietūs

Vėliau mes nuplaukėm laiveliu į salos kitą šoną ir radom kokanosų. Bet jie buvo tokie kieti, kad reikėjo 40 minučių kol kokanos sudaužėm. Kokanosai turėjo mažai pieno, bet nemažai mėsos, kad galėjom šiek tiek pasisotinti.

Kada mes išbarstėm kokanosų žieves, atsirado kokie tai žemės gyvūnėliai. Man pasisekė peiliu nudurti keletą gyvūnėlių ir mes turėjom maisto. Nors nepergeriausia tų žvėrelių mėsa, bet gerai buvo. Mes pirmą kartą valgėm mėsos nuo spalio 20 dienos, kada pakilom iš Hickam aerodromo.

Miegojo po Laiveliu

Jau buvo tamsu. Mes apvertēm laivelį ir po juo miegojom. Linojo. Užmigti negalėjom, bet pailsėjom. Išaušo lapkričio 12 dienos rytas. John De Angelis rado daugiau kokanosų. Aš užmašiau žemės gyvūnėlių. Turėjom maisto. Valgēm tarpais.

Rytą mes pamatēm lėktuvą, bet jis mus nepastebėjo. Apie 3 val. po pietų matēm penkis lėktuvus. Jie ieškojo capt. Rickenbackerio, Col. Adamson ir pvt. Johnny Bartek.

Mes vėliau sužinojom, kad Capt. William T. Cherry buvo surastas po pietų prieš tai. Jis buvo vienas mažame laivelyje, kuriame pirmiau sėdėjo De Angelis ir sergt. Alex Kaczmarczyk, kuris mirė 13 dieną.

Mūs penki lėktuvai nepastebėjo. Retkarčiais lijo. Mes miegojom ant smėlio. Naktis buvo prasta.

Mes radom vandens, bet nuo palmių į vandens duobutes buvo prikritusių kirminų. Ale gērēm tą vandenį ir gerai buvo.

Sutiko Salos Gyventojus

23 dieną mūsų kelionės mes pamatēm jūrose nemažą laivelyje, buvo vietos gyventojai. Jie ieškojo mūsų. Vietos gyventojai mus surado. Mes paaiškinom, kad nevalgę, vietos gyventojai tuojau atnešė kokanosų ir mes pasistiprinom. Mus nuvežė į vietos gyventojų sodžių. Visas sodžius atėjo mus sutikti. Mes baisiai atrodēm apžėlusiomis barzdomis. Moterys šypsojo ir verkė. Mums reiškė didelę užuojautą, nes vietos gyventojai suprato mūsų didelius pergyvenimus jūrose.

Vos Neištraukė Vištos iš Puodo

Greitai atvyko sąjungininkų garnizono vyrai. Reynolds ir De Angelis tuojau paguldė į lovas, nes jie sirgo. Mūsų paklausė ką mes norime valgyti. Aš daviau mintį, kad kokia porą vištų išvirtų. Virė tris vištas. Namas pakvipo vištiena. Kada vištos virė, vos galėjau išsilaikyti nepuolęs prie puodo ir ištrauk-

MOTINAI

Motina, man saulė tavo veidą mena, vargo raukšlės šviečia kaip žvaigždžių keliai, visą šitos žemės klaidų kelią mano tegu švies man tavo veido spinduliai.

Motina, man žemė tavo vardą šneka, vyturėliai čiulba jį gražiai kasryt, aidas jo krūtinėn man kaip laimė teka ir per širdį eina kaip rasa skaidri.

Motina, man gėlės tavo meilę šlama, už tave pasauly kas karščiau mylės? nepalik našlaičio, nelik vieno, mama, niekur neik, motule, dar iš šios šalies.

Tau širdim už širdį, tau vargu už vargą meile tau už meilę atiduot einu, kaip obels viršūnė paguost galvą margą ir panešt žemės mirstančių dienų.

Bern. Brazdionis.

ti kokią kulšį iš puodo, bet susilaikiau. Tai buvo pirmi žmoniški pietūs.

Nuvykę į kaimą po trijų savaitių pirmą kartą išsimaudēm ir išsiprausēm miuilu.

O, Motin - prieš tave nurimsta
 Zaizda kiekviena man skaudi,
 Zvaigždė tiesos ir meilės gimsta,—
 O, Motin, galią tu turi...
 Leonas Vitkauskas

Atminkime Savo Motinas

Atminti, tai gyvenime daug reiškias žodis.

Tai gyvenime daug reiškias žodis.

Kiekvienas žmogus stengiasi atminti visą kas tik jo gyvenime buvo gera, gražu, dora; gilioj užuomaršoj paskendusius blogumus pats nemėgina iškrapštyti ir nenori, kad kits jam primintų. Atminimas vienu ar kitu būdu pasireiškia visame šiandieniniame gyvenime.

Apart paskirų kiekvieno žmogaus atsiminimų, kaip gimtadienio, vardadienio, mokslo užbaigimo ir panašių, yra ir daug kitų.

Tautos skiria dienas atminti karo lauke mirusius karžygius, stato garbingiems vadams paminklus, su didžiausiu džiaugsmu primena nepriklausomybės įsigyjimo ir šalies atradimo dienas.

Bažnyčia, toji didžioji žmonių dvasinė draugija, saugodama žmogaus ant-

gamtinius reikalus, metų bėgyje primena įvairias šventes, kaip Viešpaties Gimimo dieną, ant kryžiaus mirtį, Prisikėlimą, kad iš tų atsiminimų žmogus semtųsi savo gyvenimui reikalingų dvasinių pajėgų.

Pastaraisiais laikais žmonės paskyrė dieną motinas atminti. Tai labai gražus reiškinys. Juk jei galima atminti visokių draugus, pagerbti garbingus vadus, minėti tautos šventes, juoba pridera atminti tas, kurios gyvenime turi sunkiausias pareigas. O kas sunkesnes pareigas turi už motinas? Niekas! Niekas pasaulyj tiek savęs neišsižada, nepasiaukoja, kiek motinos.

Nekartą esame girdėję kaip tautos didvyriai ir garbingi vadai kilniai pagerbė savo motinas. Mes džiaugiamės išgirdę tai, ir džiaugdamiesi dėkojame Dievui už tokią didelę savo meilės do-

vaną—gerąją motinėle. Taip ir pridera, nes motina tikrai verta visos pagarbos, kurios galime jai suteikti.

Geroji motina — tikrai didžiausias mogaus turtas; ji nustato jo gyvenimo gaires ir veda jį tiesos keliais.

Gyvenimo audroje galime vargan paskęsti, pergyventi didžiausius skausmus, draugai gali mūsų išsižadėti ir pasaulis pasmerkti, tačiau ji, kurią mes vadiname motina, niekada neužmirš mūsų. Jos ausys vis girdės mūsų skausmų dejas, jos akys matys kančias ir rankos mielai mums patarnaus. Kartu su mumis ji pergyvens tamsias gyvenimo valandas.

Šiais laikais, kada visoks modernizmas palietė kiekvieną gyvenimo sritį, pradėta jau ir į motinas kitaip žiūrėti. Jau galima net motinų tarpe rasti sugedimo, paklydimo pradų. Šiandien, jau niekam nepaslaptis, kad vengiama didesnių šeimų. Gaila, kad ir katalikų tarpe vis daugiau žmonių pradeda eiti prie tokio motinystės paniekinimo.

O kas čia bekalbėti apie tokias blogąsias motinas, kurios žudo negimusias gyvybes. Tai didžiausias Dievo įžeidimas ir tikrai vertas griežčiausios bausmės.

Šiandien, kada visos šventės išnauojamos biznio dalykams, motinų pagerbimas "Motinos Dienoje" pasidarė tik medžiaginis pagarbos reiškiny. Pasitenkina tik kokia dovanėle: dežute saldinių, gražių gėlių, arba ant "good time" išvežimu, ir viskas baigta. Tada motinos pagerbimas vėl, lyg kokia sezoninė skrybelaitė, palikta kitiems metams.

Gerasis Katalike, kaip tu šioje "Motinos Dienoje" pagerbsi savo gerąją motinėle, kuri tiek privargę kol tave išauklėjo ir ant kojų pastatė? Manau, kad tu nepasitenkinsi tik virš-minėtu savo motinėlei priminiu. Pasaulyje jau per daug yra tų "sūnų palaidūnų," kurie "Motinos Dienoje" gražiais šūkiais ir žodžiais pagerbia savo motinas, o per ištikus metus niekina motinystę.

Pats nenori būti toksai. Tat pagalvok kaip prisiminsi savo motiną. Geriausiasgi būdas minėti "Motinos Dieną," tai šv. Sakramento priėmimas savo motinėlei intencijai. Kartu prašyk gerojo Dievulio, kad jį visas jos gyvenimo dienas laimintų savo gausia palaima.

Jeigu jau Dievas atėmė tavo motinėlei visgi galima taip padaryti ir pasimelsti už jos sielą, nes danguje būdama ji tikrai neužmiršo tavęs ir meldžiasi už tave. Toksai savo motinėlei priminimas neturi baigtis vien tik "Motinos Dienoje," bet turi tęstis per visus metus. Taigi kartu melskimės:

Lai Dievas laimina jas
Lai Dievas laimina jas
Tas mūs motinas geras.
Tas mūs motinas geras.
Skausmai, skurdas, ir vargai
Pavirto joms lyg niekai,
Kad geriau išauklėjus
Savo mielus vaikelius.

Pranas Jančius, MIC.

Dėka Motinai Sopulingai Ir Šv. Antanui

GERBIAMI TĖVELIAI:

Meldžiu pagarsinti mano prižadą, nes prižadėjau, jei atsiras mano daiktai kuriuos pamečiau, tai pagarsinsiu "Laivelyje."

Laikiau Noveną į Šv. Antaną ir į Motinėle Sopulingą švenčiausią. Mano daiktai per mėnesį laiko atsirado.

Dėkoju švenčiausiai Motinėlei Sopulingai ir Šv. Antanui, nes per Jų šventą užtarymą atsirado mano daiktai.

Mrs. Eva Pečiokas,
2105 N. 17th St.,
Springfield, Ill.

10 Metų nuo Mirties kan. Prapuolenio

Jis buvo autorius knygos

"Lenkų Apaštalai Lietuvoj"

(LKFSB) Nedaug istorinių knygų apie Lietuvą yra taip pagarsėjusių ir išverstų į tiek kalbų, kaip kan. Prapuolenio "Lenkų Apaštalai Lietuvoj." Jos autorius kan. Kazimieras Prapuolenis gimė 1858 m. kovo mėn. 2 d. Lauckaimyje, Naumiesčio apskr. Iš Mariampolės gimnazijos jisai buvo įstojęs į Varšuvos kun. seminariją, bet negalėdamas iškęsti lietuviybės pajuokimų, išstojo ir po neilgos pertraukos vėl ėmė mokytis Petrapilio kun. seminarijoje, kurią 1885 m. baigęs buvo paskirtas arkivyskupo Gintauto kapelionu bei jo sekretoriaus padėjėju, o 1889 m. buvo perkeltas Mogilevo arkivyskupo sekretoriumi ir tose pareigose išbuvo iki 1904 m. Čia būdamas ir lankydamas kariuomenės įgulas jisai išdrįso į lietuvius prabilti lietuviškai, skaityti Evangeliją lietuvių kalba. Jo rūpesčiu Petrapilio šv. Kotrinos bažnyčioje buvo įvesti pamokslai lietuvių kalba ir Prapuolenis pasakė pirmąjį lietuvišką pamokslą. Jis daug darbovosi Lietuvių Labdaringoje Draugijoje Petrapilyje, kiek galėdamas kovojo dėl atgavimo lietuviams spaudos. Kaip jis užstojo lietuvių reikalus rodo kad ir šis atsitikimas: kartą lietuviai nupirkę monstranciją Narvos Vartų bažnyčiai Petrapilyje. Netaktiškas lenkomanas tos parapijos klebonas, dekanas Čečot- to atsisakė ją priimti, nes ji buvo su lietuvišku užrašu. Sužinojęs apie tai kun. Prapuolenis patraukė dekaną į bažnytinį teismą, kurs jį nubaudė—sumokėti 100 rublių vargšų šelpimui. Dėl to ir kitų lietuviškų Prapuolenio žygių lenkai įpyko, jie savo intrygomis kliudė, kad Prapuolenis nebūtų paskirtas vyskupu Lietuvoje, kaip buvo planuojama. Dėl jų Prapuolenis net turėjo apieisti savo vietą ir grįžo į Lietuvą. 1904 m. apsigyvenęs Seinuose, leidyms spaudą,

pradėjo redaguoti "Šaltinį," bet jo patrijotines pastangas pastebėję lenkomanai ir iš čia jį išėdė. Jausdami netikslia ir kenksmingą kai kurių lenkų informaciją Vatikane apie Lietuvą, mūsų šviesesni žmonės susirūpino turėti nors ir neoficialų atstovą Romoje, kurs gintų lietuvių reikalus. Geriausiu kandidatu pasirodė Prapuolenis ir jisai buvo paskirtas kapelionu šv. Stanislovo bažnyčios Romoje. Čia gyvendamas straipsniais ir asmeniškai pažintimi daug padarė gero Lietuvos reikalus begindamas. Po karo, kai buvo paskirtas oficialus Lietuvos atstovas prie Vatikano, Prapuolenis grįžo į Lietuvą. Jam buvo pavesta suorganizuoti tikybų departamentą, bet sveikata neleidė to darbo pravesti. Nuvyko į Palangos altariją, kur 1933 m. balandžio 18 d. ir mirė. Jo svarbiausias veikalas buvo 1913 m. (irgi 30 m. sukaktis!) išleistas "Polskie Apostolstwo w Litwie." Čia autorius nupasakoja, kaip lenkai siekdami praplėsti savo dvasią ir įtaką, skverbėsi saviems siekiams panaudoti ir Bažnyčią, tuo padarydami nemažai žalos lietuvių religiniam gyvenimui. Tos knygos lietuvišką vertimą "Tėvynė" 1918 m. išleido Amerikoje, svarbiausias jos dalis išvertęs prancūziškai J. Gabrys išspausdino atskira knyga Paryžiuje, o 1938 m. jos naujas leidinys pasirodė Lietuvoje.

TT. Marijonų Bendradarb. dr-jos Narė
A. † A.

ONA VYŠNIAUSKIENĖ

Paliko šį pasaulį balandžio m., Hartford, Conn.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys dvišias šv. mišias gegužės 12 ir 13 d., 1943 m.

Visi TT. Marijonų Bendradarbių Dr-jos nariai prašomi sukalbėti vieną dalį šv. Rožančiaus už a. a. Onos sielą. Teilsisi Ramybėje!

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

KLAUSIMAS: Abejojau vienos išpažinties geramui; po jos kitos išpažintys dėl to irgi buvo negeros, priėjau viso gyvenimo išpažinties, bet, man rodos, kad per ją aš labai mažai nuodėmių pasakiau. Ką daryti?

ATSAKYMAS: Jei prieš viso gyvenimo išpažintį padarei gerą sąžinės sąskaitą, ir gailestį, viskas gerai. Per išpažintį užtenka sakyti tik didžiąsias nuodėmes, o jų galėjo būti nedaug.

KLAUSIMAS: Ar nėra nuodėmės apie bernužėlius svajoti?

ATSAKYMAS: Galvoti už kokio geriau būtų ištekėti, kokios kurio yra būdo savybės, mergaitei, besirengiančiai tekėti, ne tik galima, bet ir reikia. Nuodėmė tik nepadorios mintys.

KLAUSIMAS: Ar nuodėmė viljoti bernužėlius?

ATSAKYMAS: Jei iš to yra pavojus nusidėti, nuodėmė.

KLAUSIMAS: Ar reikia per išpažintį sakyti kelis kartus sunkiai nusidėjai?

ATSAKYMAS: Taip, būtinai, jei nežinai kelis kartus, gali sakyti per kiek laiko ta nuodėmė pasitaikė.

KLAUSIMAS: Jei vieną dieną prieini išpažinties ir komunijos, kitą dieną komunią priimti nesiklausus ar galima?

ATSAKYMAS: Galima, jei tik esi be sunkios nuodėmės.

KLAUSIMAS: Kokios knygos yra indeksuotos? Ar nuodėmė jas skaityti? Ar indeksuoti "Vargdieniai"?

ATSAKYMAS: Indeksuotos knygos paskelbiamos tam tikram indekse. Jas skaityti nuodėmė. Iš lietuviškų knygų indeksuotas yra tik vienas labai senas katekizmas, bet jis retai kur randasi. "Vargdienių" lietuviškas vertimas neindeksuotas. Nors lietuviškų knygų indeksuotų maža, bet Bažnyčia draudžia

ir ragina neskaityti visų tų knygų, brošiūrų, laikraščių, kurie rašo prieš Dievą, tikėjimą, Bažnyčią, dorovę. Tokių dalykų skaityti negalima pačiam, negalima duoti kitiems.

KLAUSIMAS: Ar nuodėmė nenueiti į bažnyčią sekmadienį dėl to, kad tėvas draudžia, sako pavargai, pasilsėk?

ATSAKYMAS: Jei į bažnyčią toli, kelias blogas, labai išvargęs, gali kartais neiti. Bet neiti vien dėl pavargimo, ne, bus nuodėmė.

KLAUSIMAS: Kristus buvo žydų tautos, kodėl žydai švenčia šeštadienį, o katalikai sekmadienį?

ATSAKYMAS: Žydai švenčia šeštadienį, nes jie laikosi Senojo Įstatymo, kuris taip liepia. Krikščionys pasirinko švęsti sekmadienį, nes tą dieną įvyko didžiausi Kristaus gyvenimo įvykiai. Juk, žinai, žydai Kristaus Dievo Sūnaus ir Atpirkėjo nepripažįsta.

TT. Marijonų Bendradarb. dr-jos Narė

A. † A.

ONA KVIEČIENĖ

Paliko šį pasaulį balandžio 20 d., 1943 m., Port Washington, Wisc.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys dvejas šv. mišias gegužės 10 ir 11 d., 1943 m.

Visi TT. Marijonų Bendradarbių Dr-jos nariai prašomi sukalbėti vieną dalį šv. Rožančiaus už a. a. Onos sielą. Teisiasi Ramybėje!

Londono Lietuviai

Londono Lietuviai Veržiasi Į Anglišką Spaudą

(LKFSB) Pastebėję, kad kai kurie laikraščiai ir žurnalai, neturėdami pakankamų informacijų apie Lietuvą, dažnokai prasilenkia su tiesa, Londono lietuviai sudarė komisiją, kuri seka anglų spaudą ir pastebėjęs kokį nukrypimą tuoj reaguoją, stengiasi atitaisyti ir suteikti tikslių informacijų.

Anglijos Lietuvis Kareivis Mirė Nuo Žaizdų

Londono lietuvė Skrinkienė gavo iš vyriausybės pranešimą, jog josios sūnus Bronius Skrinkas, pats jauniausias, mirė nuo žaizdų Vidurinių Rytų fronte. Jisai buvęs sužeistas kovose Libijoje ir pora savaičių negalėjo jo surasti. Kai rado, nors buvo gyvas, bet jo gyvybės išgelbėti nepavykė. Ir taip jaunas Londono lietuvis ilsisi karštame Afrikos smėlyje, paaukojęs gyvybę už demokratiją pergalę.

Šv. Tėvo Telegrama Lietuviams

Nepriklausomybės sukakties minėjimo proga Londono lietuviai vasario 14 d. pasiuntė telegramą Šv. Tėvui, dėkodami už jo parodytą Lietuvai globą ir už teiktą pagalbą. Kovo 8 d. Londono lietuviai gavo atsakymo telegramą šitokio turinio.

“Šv. Tėvas, giliai įvertindamas sūnišką Londono lietuvių kolonijos atsidavimą, daro įžadus Dievui meldamas už juos ir jų tėvynę; prašo Dievo gausių malonių ir siunčia apaštališką palaiminimą.”

Po telegrama pasirašė kardinolas Maglione (LKFSB).

Laisvoje Amerikoje

Kun. Jurgis F. Jonaitis Klebonu Desert Vail

Kun. J. F. Jonaitis, pirmojo pasaulinio karo kapelionas, šiomis dienomis paskirtas klebonu Šv. Ritos parapijon, Desert Vail, Arizona, vieton mirusio kun. C. Mandin.

Vaičiulaičio Naujas Paskyrimas—Vertėju Kariuomenėje

(LKFSB) Rašytojas A. Vaičiulaitis gavo pranešimą apie savo darbą kariuomenėje: bus paskirtas vertėju. Kol išeis pagrindinį karinį apmokymą, Vaičiulaitis pasiliks Miami Beach, tik gal kitoje dalyje ir drauge turės anglų kalbos pamokas iš kariuomenėje esančių profesorių. Vaičiulaitis Miami Beach mieste jau turėjo progos sutikti keletą lietuvių.

Lietuvis Žvaigždė Krepšinio Sviedinio

Mahanoy City, Pa.—Jurgis L. Simniškis—George L. Senesky—sūnus Vinco ir Marės Simniškių, narys Šv. Juozapo parapijos, tapo žvaigžde krepšinio sviedinio—“All American.” Būdamas studentu St. Joseph College, Philadelphia, Pa., per šių metų basket ball sezoną net 515 kartų įmetė sviedinį—bolę į krepšį. Iki šiam laikui nieks to nesugebėjo padaryti Amerikoje. Už tai gavo garbę—“All American” sporto srityje.

AR ŽINOTE?

(LKFSB) Ar žinote, kad balandžio 11 d. suėjo 110 metų nuo mirties garsaus liaudies poezijos kūrėjo kun. A. Strazdelio, kurs parašė “Pulkim ant kelių,” tą gražią giesmę, kurią net kitos tautos, kaip kad lenkai, išsivertę į savo kalbą gieda bažnyčioje.

KATALIKŲ PASAULYJE

Kunigas Paskirtas Svarbion Komisijon

Prezidentas Rooseveltas paskyrė plačiai žinomą kunigą sociologą—kun. R. A. McGowan labai svarbion komisijon, kurios pareigia yra paruošti įstatymo projektą Puerto Rico vidujinei santvarkai. Tas įstatymo projektas turės būti svarstomas Jungtinių Valstybių kongrese.

Kun. R. McGowan yra National Catholic Welfare Conference socialinio departamento vice direktorius.

Lietuviai Klierikai Davė Kraujo Sužeistiesiems Kariams

(LKFSB) Beveik visu šimtu procentų buvo reprezentuojama (atstovaujama) Hinsdale marijonų seminarija, kai 23 seminaristai išvyko į Hinsdale miestelį, kur buvo atvykusi Raudonojo Kryžiaus ambulatorija rinkti kraujo atsargų sužeistiesiems kariams. Raudonas Kryžius ne iš visų rado galimu imti kraujo, bet iš 17 paėmė. Klierikams reikėjo padaryti 6 mylių kelionę pėstiesiems—į Hinsdale miestelį ir atgal į seminariją.

Kristaus Drobulė Paslėp'a Italijoje

Bernas, Šveicarija, bal. 4.—Italų laikraštis Giornale d'Italia rašo, kad apsaugai nuo orinių atakų iš Turino katedros koplyčios paimta į slaptą vietą drobulė, kurioje Kristus buvo palaidotas.

Ta slapta vieta yra žinoma tik Turino arkivyskupui, Italijos karaliui ir jo sosto įpėdiniui.

Ilgiausias metus drobulės relikvijos tikrumas buvo kontestuojamas. Ir tik prieš 12 metų mokslo keliu jos tikrumas pripažintas.

Taika Turi Būti Pagrįsta Moralu, Sako Arkivyskupas

Chicago. — Tarptautinės Katalikų Alumnų federacijos Illinois skyrius praeitą šeštadienį turėjo susirinkimą Palmer House viešbuty. Kalbėjo Chicago arkivyskupas S. A. Stritch.

Jo Ekscelencija pareiškė, kad po šio karo taika turi būti pagrįsta moralu. Turi būti iškeltas ir stipriai palaikomas tarp tautų savitarpio pasitikėjimas, standartinis teisingumas.

Arkivyskupas ragino visus galvojančiai ir maldingai studijuoti popiežiaus Pijaus XII planą taikai. Tuo planu remiantis juk ir Atlanto Čarteris suformuluotas ir juo keturios laisvės paskelbtos, kurios po karo turės būti vykdomos.

DANGIŠKASIS DVARAS

ARBA

Šv. Liutgardos Malda

Trumpi apmąstymai apie Kristaus Kančią. Knygelėje yra taip pat ir Rytmetinės ir Vakarinės Maldos, Švenčiausios Marijos Litanija ir kitos naudingos maldos.

JAU ATSPAUSDINTA

Kurie dar neužsisakėte, dabar užsisakykite. Knygelė yra labai patogaus formato. — Kaina visai prieinama. TIKTAI 25 CENTAI.

Siųskite savo užsakymus sekančiu adresu:

"LAIVAS"

2334 So. Oakley Ave.,

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL. 1932
3231 S. LITVANIA AVE.
J. SLOGGERS
8-15-43